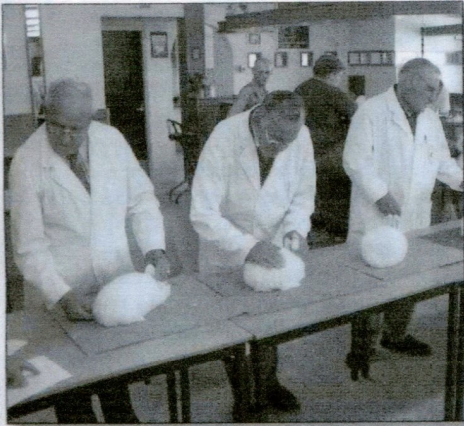

Mijn passie voor Hulstlanders

Hoofdereprijsjury in actie op de fokkersdag van de Thrianta-Hulstlander speciaalclub 2005. Van links naar rechts zijn te zien dhr. v/d Assem, dhr. Balder en dhr. de Gooijer.

Het begin

Ik zal mezelf in het kort even aan u voorstellen. Mijn naam is Arnaud Houweling, ik woon in Almere en ben 23 jaar. Sinds mijn negende jaar houd ik mij bezig met het houden en fokken van kleinvee. Ik ben begonnen met cavia's en kleine knagers en op mijn vijftiende ben ik overgestapt naar het fokken van konijnen.

**Tekst: A.G. Houweling,
foto's: E.F. Broekhuizen**

Voor dat ik een paar dieren kon aanschaffen, moest ik de keuze van het ras bepalen. Na veel rondgekeken te hebben op de grote tentoonstellingen en geblader in de fokkersbladen, trok één ras direct mijn aandacht. Dit was de Hulstlander, een klein en handzaam ras met een spierwitte vacht en helderblauwe ogen. Vooral haar krachtige voorkomen en het temperamentvolle karakter sprak mij erg aan. Daarnaast betrof het een betrekkelijk jong Nederlands ras. Dit bracht een extra uitdaging met zich mee. Gezien het jonge bestaan viel er namelijk nog veel te verbeteren aan het ras en dit zou geen eenvoudige opgave worden. Dit mede door het feit dat er slechts een beperkt aantal actieve fokkers waren. Al met al reden te meer om over te gaan tot de aanschaf van Hulstlanders.

Nadat ik mijn keuze gemaakt had, heb ik informatie ingewonnen bij de Thrianta-Hulstlander speciaalclub. Via hen kwam ik terecht bij dhr. A. Dijkstra, fokker en keurmeester van de Hulstlander. Deze stond mij zeer uitvoerig te woord en deelde veel nuttige informatie met mij. Helaas had hij geen dieren overcompleet en verwees mij door naar dhr. L. Kroon. Deze fokte al sinds lange tijd Hulstlanders, had een goede stam opgebouwd en was succesvol op tentoonstellingen. Telefonisch maakten

Overzichtsfoto van de Hulstlanders op de KleindierenExpo 2005.

we de afspraak dat hij twee voedsters en een ram voor mij zou reserveren. Omdat hij de dieren al had ingeschreven op de jaarlijkse clubdag van de speciaalclub, die binnen enkele weken gehouden zou worden, kon ik ze niet direct ophalen. Het voorstel werd gedaan om de clubdag te bezoeken en de Hulstlanders vanuit daar mee te nemen. Dit was tevens een mooie gelegenheid om een Hulstlanderkeurmeester aan het werk te zien. Ik besloot om op deze uitnodiging in te gaan en het werd een leerzame en gezellige dag. Na afloop ging ik dan ook met een voldaan gevoel naar huis met mijn drie Hulstlanders. Natuurlijk heb ik mij toen gelijk aangemeld bij deze gezellige speciaalclub.

De fok

Over het algemeen zijn Hulstlanders gemakkelijke dieren voor de fokkerij. De dieren zijn goed drachtig te krijgen en een gemiddeld nest bestaat uit vier of vijf jongen. De voedsters zijn vaak goede moeders en brengen zonder problemen hun nest groot. Daarnaast maken ze een goed nest, zodat het gebruik van nestkastjes overbodig is. Zelf fok ik op kleine schaal. Ik heb namelijk een beperkte ruimte tot mijn beschikking. Gemiddeld fok ik met twee of drie rammen en drie of vier voedsters. Per jaar heb ik ongeveer 20 à 30 jongen waaruit ik kan selecteren. Vanwege de ruimte breng ik dit aantal gemiddeld terug tot vijf of zes dieren. Ik ben dus genoodzaakt om streng te selecteren. Het voordeel van een dergelijk selectiebeleid is dat de verleiding om kwalitatief minder goede dieren

in mijn stal te houden minder groot is. Het is dus mogelijk om een kleinschalige fokkerij te hebben en toch goede resultaten te behalen.

Vooral de eerste drie jaar na aanschaf van de Hulstlanders, zag ik een stijgende lijn in de kwaliteit van mijn gefokte dieren. In de twee jaren die daarop volgde stagneerde dit enigszins en had ik het idee in een vicieuze cirkel te zitten. Vooral de pelskwaliteit kon een stuk beter. Andere Hulstlanderfokkers hadden naar mijn mening ook geen dieren waarmee ik de pels kon verbeteren. Bovendien was vrijwel iedereen aan het fokken met dieren uit een gemeenschappelijke genenpool. Voor mijn gevoel dreigde er dus teveel inteelt. Voorzichtig besloot ik een ander ras in te kruisen om zo vers bloed in mijn stam te krijgen en de pelskwaliteit te verbeteren. Na veel wikken en wegen koos ik ervoor om op zoek te gaan naar een mooie Blauwoog Pool die uitblonk in pelskwaliteit. Dit moest een Duitse Pool worden. Deze zijn namelijk zwaarder en de oren zijn vaak langer. Het zou dan minder lang duren voordat ik weer echte Hulstlanders in mijn hokken had zitten.

Via dhr. G. Dermois ben ik aan een mooie Duitse Pool gekomen. Het was een grof dier met veel te lange oren, maar wel met een prima pels en een fraaie bouw. Het was de Pool die ik al die tijd al voor ogen had gehad. De kruising bleek goed uit te pakken en in de F1 had ik al fraaie dieren, die alleen iets tekortschoten in oorlengte en gewicht. Nu ben ik een aantal generaties verder en zit ik alweer bijna

Hulstlander ram oud op de fokkersdag van de Thrianta-Hulstlander speciaalclub 2006. Eigenaar dhr. A.G.Houweling.

op mijn oude niveau met oorlengte en gewicht en ben ik aanzienlijk vooruitgegaan in (pels)kwaliteit. Daarnaast heb ik ook weer voldoende vers bloed in mijn stam. De beoogde doelen heb ik dus bereikt.

Het karakter

Het karakter is een veelbesproken onderwerp bij de Hulstlander. Ik heb in de wandelgangen al vele negatieve uitspraken gehoord. "Daar heb je weer zo een wild en vals kreng", "Die konijnen krijgen vaak epileptische aanvallen" of "Trek je handschoenen maar aan, die beesten zijn niet te banteren" zijn veelgehoorde kreten. Helaas overdrijf ik niet, zelfs diverse keurmeesters heb ik dergelijke uitspraken horen doen.

Als fokker en liefhebber van de Hulstlander raakt mij dit zeer. Je wordt er zo moeieloos van om steeds maar weer in de verdediging te gaan en het tegendeel te bewijzen. In het verleden waren deze veroordelingen misschien terecht, maar tegenwoor-

Hulstlander voedster jong op de kleindierenshow Purmerend 2005. Eigenaar dhr. L. Kroon.

dig zijn ze zeer misplaatst. De echte kern van de Hulstlanderfokkers is al jarenlang bezig om streng te selecteren op het karakter en naar mijn mening met groot succes. Ik heb zelf nog nooit een dier gehad dat vals was en dit geldt voor het merendeel van de fokkers. Natuurlijk kan er altijd wel eens een keer een bijter tussen zitten, maar dat geldt voor elk ras. Het is dan ook jammer dat de Hulstlander hier wel op afgerekend wordt en andere konijnenrassen niet. Ook het vroegere probleem van epilepsie bij leucistische konijnen is zo goed als uit de wereld geholpen. Zelf heb ik nog nooit een epileptische aanval bij één van mijn dieren meegemaakt en andere Hulstlanderfokkers hoor ik hier ook nooit over. Misschien wordt het eens tijd om al de vooroordelen opzij te zetten en de Hulstlander meer te respecteren.

Gelukkig komen er steeds meer positieve geluiden over de Hulstlander en raken er steeds meer mensen overtuigd van het feit dat het een leuk en mooi konijnenras is. In mijn omgeving zijn er intussen zelfs kinderen die een Hulstlander hebben als huisdier.

Hulstlander voedster jong op de fokkersdag van de Thrianta-Hulstlander speciaalclub 2003. Eigenaar dhr. A.G. Houweling

Wel is het karakter van dit ras meer temperamentvol dan dat van andere konijnenrassen. Het zijn actieve dieren die niet de gehele dag in een hoekje zitten, maar altijd in de weer zijn. Dit maakt ze juist zo leuk en aansprekend.

Op de keurtafel

Tijdens keuringen heb ik al vele keurmeesters en fokkers gesproken die mijn dieren, maar ook die van de meeste andere fokkers heel rustig en mak vonden. In de meeste gevallen is het gewoon een plezierig konijn voor op de keurtafel. De Hulstlander is een showdier bij uitstek. Door het temperamentvolle karakter gaan ze vaak snel op de benen staan en vertonen ze een fraaie stelling. Met een markante kop en een breed lichaam straalt het dier dan pure kracht uit en is het een genot om naar te kijken. Deze uitstraling draagt volgens mij

ook bij aan de langzaam toenemende belangstelling voor het ras. Dit uit zich in een toenemend aantal fokkers in zowel binnen- als buitenland en meer inschrijvingen op de grote landelijke tentoonstellingen. Zelfs in Engeland begint het ras populair te worden.

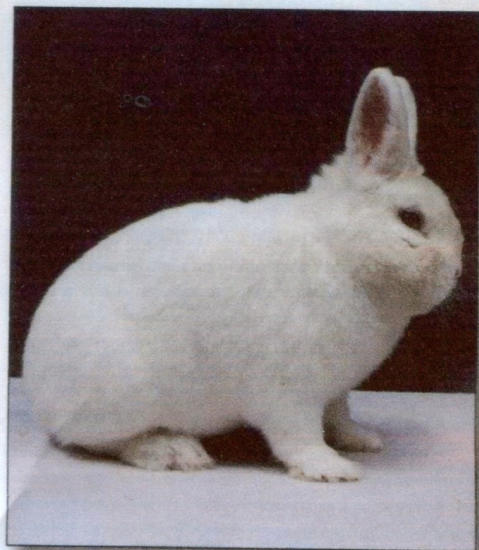
Naast het toenemende aantal inzendingen op de grote tentoonstellingen, neemt ook de kwaliteit in de breedte steeds meer toe. Vooral het type en bouw zijn de afgelopen jaren veel vooruit gegaan. We zien steeds meer dieren met een goed gevulde voor- en achterhand. Daarnaast is ook de pelskwaliteit vooruit gegaan. Toen ik net begon met het fokken van Hulstlanders zaten er nog veel lange en slappe pelzen tussen. Sommige dieren leken zelfs wel op een Angora. Deze vinden we tegenwoordig door strenge selectie bijna niet meer terug. Wel ontbreekt het vaak nog aan stevigheid en dichtheid. Pelzen mogen vaak wat meer granbehangen en onderwol vertonen. De pels is dus zeker een belangrijk aandachtspunt voor de toekomst.

De toekomst

Een groot pluspunt is dat fokkers vooral de afgelopen jaren steeds meer op één lijn zijn gekomen en steeds beter met elkaar samenwerken. Dieren wisselen zonder probleem van eigenaar en iedereen helpt elkaar. Deze intensieve samenwerking zorgt ervoor dat de toekomst van de Hulstlander er goed uit ziet. Het is namelijk de enige manier om de Hulstlander kwantitatief en kwalitatief op een hoger niveau te brengen.

Ondanks dat het aantal fokkers toeneemt, is het totale aantal actieve fokkers nog steeds niet groot. Hopelijk heeft dit artikel nog meer mensen geïnspireerd om met dit mooie konijnenras te beginnen. Mocht u geïnteresseerd zijn, neem dan contact op met de Thrianta-Hulstlander speciaalclub.

Website speciaalclub: <http://www.thriantaclub.nl>

Oude ram van A.G. Hulstlander, 1^e F op de laatste KleindierenExpo in Utrecht. (Foto: Willem Hoekstra)